

**Προσφυγή της 24ης Σεπτεμβρίου 2020 — Calzaturificio Emmeziemme Shoes κατά EUIPO — Inticom
(ΜΑΙΜΑΙ MADE IN ITALY)**

(Υπόθεση T-589/20)

(2020/C 378/53)

Γλώσσα του δικογράφου της προσφυγής: η ιταλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Calzaturificio Emmeziemme Shoes Srl (Surano, Ιταλία) (εκπρόσωπος: R. Fragalà, δικηγόρος)

Καθού: Γραφείο Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (EUIPO)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών: Inticom SpA (Gallarate, Ιταλία)

Στοιχεία σχετικά με τη διαδικασία ενώπιον του EUIPO

Αιτούσα: Η προσφεύγουσα ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου

Επίδικο σήμα: Αίτηση καταχωρίσεως λεκτικού σήματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης ΜΑΙΜΑΙ MADE IN ITALY — Υπ' αριθ. 11 266 624 αίτηση καταχωρίσεως

Διαδικασία ενώπιον του EUIPO: Διαδικασία ανακοπής

Προσβαλλόμενη απόφαση: Απόφαση του δευτέρου τμήματος προσφυγών του EUIPO της 14ης Ιουλίου 2020 στην υπόθεση R 1874/2018-2

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- παρεμπιπτόντως και προδικαστικώς, υπό την έννοια των συνδυασμένων διατάξεων του άρθρου 256, παράγραφος 3, του άρθρου 263, παράγραφος 1, και του άρθρου 267, παράγραφος 1, στοιχείο β', ΣΛΕΕ, να αποφανθεί επί της νομιμότητας της διατάξεως του άρθρου 18, παράγραφος 1, της αποφάσεως 2018-9 της 12ης Νοεμβρίου 2018 του προεδρείου των τμημάτων προσφυγών καθόσον η διάταξη αυτή δεν προβλέπει υποχρέωση μεταβολής της συνθέσεως του τμήματος προσφυγών σε περίπτωση προσφυγής κατά αποφάσεως του τμήματος ανακοπών κατόπιν αναπομπής της υποθέσεως λόγω εσφαλμένης εφαρμογής του κανονισμού (ΕΕ) 2017/1001 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου ή κάθε άλλης νομικής διατάξεως σχετικής με την εφαρμογή του, και, ως εκ τούτου, είναι αντίθετη προς τους επιτακτικούς κανόνες που επιβάλλουν οι αρχές της «χρηστής διοικήσεως» και του «δικαιώματος πραγματικής προσφυγής/αμερόληπτου δικαστηρίου» τις οποίες κατοχυρώνουν τα άρθρα 41 και 47 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης (στο εξής: Χάρτης).
- κυρίως και επί της ουσίας υπό την έννοια του άρθρου 72 του κανονισμού (ΕΕ) 2017/1001 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, να μεταρρυθμίσει και/ή ακυρώσει την προσβαλλόμενη απόφαση, αναπέμποντας την υπόθεση σε άλλο τμήμα προσφυγών ή στο τμήμα μείζονος συνθέσεως κατά το άρθρο 165, παράγραφοι 2 και 3, του κανονισμού (ΕΕ) 2017/1001 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, διότι η προσβαλλόμενη απόφαση εκδόθηκε κατά παράβαση ουσιώδους τύπου, κατά παράβαση διατάξεων της ΣΛΕΕ, και κατά παράβαση και/ή εσφαλμένη εφαρμογή του κανονισμού (ΕΕ) 2017/1001 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου και του κατ' εξουσιοδότηση κανονισμού 2018/625 της Επιτροπής.
- να καταδικάσει το EUIPO στα δικαστικά έξοδα.

Προβαλλόμενοι λόγοι

- Παράνομος χαρακτήρας του άρθρου 18, παράγραφος 1, της αποφάσεως 2018-9 της 12ης Νοεμβρίου 2018 του προεδρείου των τμημάτων προσφυγών περί οργάνωσης των τμημάτων, λόγω αντιθέσεως του προς τα άρθρα 41 και 47 του Χάρτη.
- Διαδικαστικές και τυπικές πλημμέλειες της προσβαλλομένης αποφάσεως:

παράβαση του άρθρου 24, παράγραφος 1, του κατ' εξουσιοδότηση κανονισμού 2018/625 της Επιτροπής και του άρθρου 3, παράγραφοι 4 και 5, της αποφάσεως 2020-1 της 27ης Φεβρουαρίου 2020 του προεδρείου των τμημάτων προσφυγών και παραβίαση των αρχών της δίκαιης δίκης και της εκατέρωθεν ακρόασεως τις οποίες κατοχυρώνει το άρθρο 47 του Χάρτη.

παράβαση του άρθρου 55, παράγραφοι 2, 3 και 4, του κατ' εξουσιοδότηση κανονισμού 2018/625 της Επιτροπής και παραβίαση των αρχών της δίκαιης δίκης και της εκατέρωθεν ακροάσεως τις οποίες κατοχυρώνει το άρθρο 47 του Χάρτη·

παράβαση του άρθρου 54, παράγραφος 1, στοιχεία α', β', γ' και δ', της αποφάσεως 2020-1 της 27ης Φεβρουαρίου 2020 του προεδρείου των τμημάτων προσφυγών, και του άρθρου 27, παράγραφος 4, του κατ' εξουσιοδότηση κανονισμού 2018/625 της Επιτροπής και παραβίαση των αρχών της δίκαιης δίκης και της εκατέρωθεν ακροάσεως τις οποίες κατοχυρώνει το άρθρο 47 του Χάρτη·

παράβαση και/ή εσφαλμένη εφαρμογή του άρθρου 18, παράγραφος 1, δεύτερο εδάφιο, στοιχείο α', του κανονισμού (ΕΕ) 2017/1001 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου·

- Παράβαση και/ή εσφαλμένη εφαρμογή του άρθρου 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΕ) 2017/1001 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου και του άρθρου 10, παράγραφοι 2 και 3, του εκτελεστικού κανονισμού (ΕΕ) 2018/625 της Επιτροπής.

Προσφυγή της 28ης Σεπτεμβρίου 2020 — *Tirrenia di navigazione* κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-593/20)

(2020/C 378/54)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: *Tirrenia di navigazione SpA* (Ρώμη, Ιταλία) (εκπρόσωποι: B. Nascimbene και F. Rossi Dal Pozzo, δικηγόροι)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την προσβαλλόμενη απόφαση κατά τα μέρη που προσδιορίζονται με την προσφυγή και, ειδικότερα, μόνον τα άρθρα της 2, 3 και 4·
- επικουρικώς, να ακυρώσει τα άρθρα 6 και 7 της αποφάσεως, με τα οποία διατάσσεται η ανάκτηση των προβαλλομένων ενισχύσεων, κηρυσσομένης της ανακτήσεως άμεσης και πραγματικής·
- να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Με την υπό κρίση προσφυγή προσβάλλονται τα άρθρα 2, 3 και 4 της αποφάσεως C(2020) 1110 τελικό της 2ας Μαρτίου 2020. Με την απόφαση αυτή, η Επιτροπή αποφάνθηκε ότι οι αντισταθμίσεις των υποχρεώσεων παροχής δημόσιας υπηρεσίας που χορηγήθηκαν στην *Tirrenia AS* από του έτους 2009 και εν συνεχεία στην αγοράστρια της εν λόγω εταιρίας, την *Compagnia Italiana di Navigazione*, για την παροχή πορθμειακών υπηρεσιών εντός της Ιταλίας, είναι σύμφωνες με τους κανόνες της Ευρωπαϊκής Ένωσης στον τομέα των κρατικών ενισχύσεων.

Η Επιτροπή διαπίστωσε, αφετέρου, ότι άλλα μέτρα υπέρ της *Tirrenia AS* δεν είναι συμβατά με τους κανόνες της Ευρωπαϊκής Ένωσης στον τομέα των κρατικών ενισχύσεων. Η Επιτροπή αποφάνθηκε επιπλέον ότι οι αντισταθμίσεις των υποχρεώσεων παροχής δημόσιας υπηρεσίας που χορηγήθηκαν από το 1992 έως το 2008 στις εταιρίες του πρώην ομίλου *Tirrenia* (*Adriatica*, *Caremar*, *Saremar*, *Siremar* και *Toremarmar*) είναι σύμφωνες με τους κανόνες της Ευρωπαϊκής Ένωσης στον τομέα των κρατικών ενισχύσεων, με την εξαίρεση των ενισχύσεων που αφορούσαν μια συγκεκριμένη γραμμή ακτοπλοϊκής συνδέσεως, οι οποίες κρίθηκαν μη συμβατές.